

ROLF SCHREINER:

Vold og Wold

Det va ein gang ein mann i Stavanger så hette Nils Vold – han blei født 3. februar 1931. Då han va 18 år, prøvde han seg i «the noble art of self defence» – boksing. Itte kvert blei han både norsk og nordisk junior-mester. Men han mista lysten itte 4–5 år og la hanskene på hyllå, så det hette.

Så gjekk der någen år – før Nils i 1958 fekk ein telefon fra Norges Bokseforbund. Landslaget sko på tur te Polen, også lurte de på om Nils ville bli med te Warszawa og ta ein av kampane mod polakkane. Nils hadde holdt seg i form – han hadde slengt ud någen uppercutter på trening jevnt og trutt – så han sa ja.

Nils gjekk inn i ringen, og der sto herr Rozcikovski – ein to meter høge okse og ein av Polens aller beste boksare. Nils va såkalt lett mellomvekter og hadde lagt opp fira år tidligare. Rozcikovski va to klasser tyngre, på full fart oppøve i karrieren og va kjent for å ha ein særdeles hissige høyre hook.

Nils va den fysste så fekk inn et slag, men det va òg alt han fekk gjort i den kampen. Polakken slo tebage – så hardt at Nils føyg bagøve. Han lå på knenå på kanvasen og ønskte seg intenst tebage te barndommens Midjord, så han valgte å ikkje reisa seg merr. Sikkert lurt.

For Nils hadde ein aen hobby – eller merr ein lidenskab – i baghånd. Det va den 16. april 1948 at livet sko ta ein heilt ny og spesielle vending for Nils Vold. Då sko bydelslaget Odin spela fodbalkamp mod Vidar B på Midjord, men dommaren møtte ikkje opp. Nils sko egentlig spela for Odin, men han meldte seg frivillig te å dømme kampen. Fløyta fekk han låna av vaktmester Berge på Midjord Stadion, og dermed va Norges lengste dommarkarriere i gang. Jobben Nils hadde – på Vestlandske Gummivarefabrikk og itte kvert i Stavanger kommune – blei bare ein dyd av nødvendighed. Dømming va livet!

Nils Vold dømte øve 7700 fodbalkamper i ein periode på øve 60 år – siste gang va han 78 år. Då han prøvde å komma i Guinness Rekordbok, krevde de at han hadde to vitneunderskrifter fra kver kamp. Ja, da! Det hjalp ikkje at Nils hadde notert datoer, lag og resultater i samtlige kamper. Surt.

Eg va med i cirka 20 av kampane så Nils dømde – då DH-Trim elegant gjekk fra 5. te 1. divisjon i bedriftsserien for øve 30 år siden, og Jostein Soland va ein racer og ein evig trussel langs sidelinjen. Løgnaste kampen me spelte va på grusbanen udfor Hetlandshallen mod Aducerverket 2 – då presterte denne beskjedne spaltist å laga to mål før det va gått ett minutt av kampen. Då vurderte eg òg å ringa Guinness. Me vant 15 – 0.

Legende og fodbalkdommar Nils Vold døde 13. september 2012. Dommarfløytå han lånte på Midjord i 1948, beholdt han livet ud.

Sigurd Wold blei født 1. november 1932. Han spelte fodbalk for Trygg Hetland, men gjekk øve te Viking i 1955. Sigurd blei seriemester med Viking i 1958 og cupmester i 1959. Solid innstas blei belønt med ein B-landskamp i 1960. Itte 11 sesonger på A-laget fekk han te slutt 263 kamper for Viking.

Då far min va speaker på Viking sine kamper på 1970-talet, va me ein faste gjeng så sto rett udfor dørå te speaker Schreiner og teknisk rådgiver Bjørnsen. Eg sto der for å luga vekk de så ville inn te speaker for å etterlysa kamerater (dette va før mobilen), Einar Haukaas representerte NRK Lokalen, også va det diverse pensjonerte Vikingspelare – som Leif Nicolaisen og Sigurd Wold.

Ein gang tog me for oss halvsirkelen så e krita opp på udsiå av 16-meteren, rett foran mål. Me visste ka 16-meteren sto for – innfor den vil et frispark bli straffe – men någen lurte på ka så va poenget med halvsirkelen. Me hadde jo ekte fodbalkspelare blant oss, så då va det bare å sjekka fakta med ekspertisen.

«Sigurd – ka gjørr den der halvsirkelen udfor 16-meteren?»

«Nei, eg vett ikkje – men den har vært der så lenge eg har spelt!»

Då Sigurd Wold døde 25. oktober 2000, sto det i nekrologen i Aftenbladet: «Stavangers fotballelskende publikum husker fremdeles godt den joviale og fotrappe terrieren på venstre half-plassen, med nr. 7 på ryggen. Og dette 7-tallet fulgte Sigurd gjennom hele hans fotbalkarriere på A-laget. Han var blant de første som møtte opp i garderoben foran kampene for å sikre seg trøye nr. 7. Stakkars den som for moro skyld, prøvde å ta fatt i den drakten.»

Helledussen, Aftenbladet. Heile verden vett at venstre half har nr. 6 på ryggen. Backene har 2 og 3 (Jan Ørke og Leif Nicolaisen) – halfene har 4, 5 og 6 (Kåre Bjørnsen, Edgar Falch og Sigurd Wold). Så komme høyre ving (Rolf Bjørnsen) så har drakt nr. 7. Og så vidare.

Dette e pensum – merr e der ikkje å sei om den sagan.

Det va i 1959 Sigurd og Viking blei cupmestere itte å ha slått Sandefjord på Ullevaal 2 – 1 itte ekstromganger. Någen måneder før, i cupens 2. runde, spelte Viking mod Vard på Stavanger Stadion. Vikings venstre half gjorde ein stygge tackling, og dommaren måtte gje spelaren advarsel – det vil sei skriva navnet ner i ein blokk. Dette va lenge før me fekk gule kort. Vikingspelaren luska bort te dommaren og fekk spørsmålet: «Navn og nummer?»

«Hæ?»

«Navn og nummer, takk!»

«Nils – eg e broren din.»

«Navn og nummer!»

Syge banan, så forbanna han blei. Gjonå samenbitte tenner sa spelaren: «Eg hette Sigurd Wold og eg e spelar nummer 6 på Viking.»

Nils Vold fortalte seinare at det tog flerne uger for Sigurd snakke med han igjen. Men koffer brødrene Nils og Sigurd skreiv ittenavnet forskjellig med henholdsvis V og W, har eg aldri visst.